

#Rojaafabra

Perquè hi haurà un dia que no podrem més i llavors ho podrem tot.

Els valencians i valencianes ens trobem davant un dels moments més crítics de la nostra història recent. S'acosta una mena d'hora de la veritat.

L'augment devastador de l'atur, l'atonía econòmica, el tancament d'empreses, la desindustrialització, l'abandó del camp, la deriva autoritària d'uns governants que no escolten ni dialoguen, les actituds irresponsables que posen en perill les Institucions Autònòmiques, la privatització dels serveis públics, la venda a preu de saldo del nostre patrimoni, la destrucció de la nostra Radio-Televisió, tot això ens ha de posar alerta.

La situació de les finances públiques -marcades per les retallades i els impagaments- és dramàtica i té causes molt tangibles.

La primera és la factura terrible, en forma d'endeutament i de pagament d'interessos -que ja superen el que es gasta en Educació- d'una gestió megalòmana i fracassada. Una gestió desastrosa, iniciada el 1995, una gestió que té noms i cognoms, que es diu Zaplana, Olivas, Camps i Fabra.

L'aposta insensata per l'especulació immobiliària, el turisme indiscriminat i l'arquitectura espectacle (mentre s'abandonava l'economia productiva) fou l'ambient perfecte per a un esclafit impressionant de la corrupció i per a l'enriquiment personal d'uns quants. Una corrupció institucionalitzada que ha podrit el partit que ostenta el poder al País Valencià, i que fins ara no ha rebut el correctiu necessari. I que ens ha comportat, de retruc, oprobi i desprestigi. Els casos de corrupció es compten per desenes, els imputats per centenars. Un espectacle que ha embrutat la imatge del nostre País, convertit en terra de saqueig. Fruit del model de la rajola és la degradació ambiental i paisatgística, l'abandonament de l'agricultura i els espais naturals. La política de residus, niu de corrupció, i la de l'aigua, font de confrontació.

Eixa aposta megalòmana i caducada del PP ha sigut una gestió desgavellada, malbaratadora dels recursos públics i de les energies de tota una societat. Perquè allò que Zaplana i Camps impulsaren sense una mínima base de racionalitat econòmica s'ha de pagar ara. I ho està pagant la ciutadania: qui perd la faena, la casa. A les persones en situació de dependència o discapacitat se'ls retallen les ajudes i sofreixen a més el repagament dels serveis socials; estudiants que se'ls apugen les matrícules i eliminen les beques, empreses sense crèdits i sense mercats, una joventut sense futur, ciutadans i ciutadanes que ens quedem sense serveis públics de qualitat, universals i gratuïts, o que veiem com perillen greument i es deterioren. La cultura, en totes les seues expressions, ha estat abandonada.

Ja sabem que influeix molt el context més ampli de la crisi, les polítiques d'austeritat i restricció pressupostària emanades d'Europa i la gestió nefasta del govern de l'Estat. Però el llast generat per un model econòmic i polític

basat en el clientelisme, la corrupció i l'especulació promogut pel PP al País Valencià és insuportable.

Una altra causa molt important de la dramàtica situació actual és també el brutal dèficit estructural del finançament, escandalosament lesiu per als interessos valencians. Els compromisos bàsics de la Generalitat Valenciana en sanitat, ensenyament, serveis socials, administracions locals, infraestructures, justícia, investigació, polítiques d'igualtat entre homes i dones, pagament a proveïdors, etc., estan sotmesos a una tensió extrema. Tot això perjudica greument la recuperació econòmica i el benestar de la població.

Patim una crisi valenciana específica que s'ha traduït en la desaparició del sistema financer propi amb la venda de Bancaixa, la CAM i el Banc de València, en un atur per damunt de la mitjana, descens dels nivells de renda per baix de la mitjana d'Espanya... L'empobriment massiu i la manca de perspectives econòmiques, que generen tant de malestar, són el resultat directe de la política fracassada del PP.

La culminació d'aquesta deriva desesperant ha sigut, per ara, el tancament de RTVV i la proposta de retornar competències a l'Estat central per insuficiència de finançament. És a dir, el desballestament d'un marc institucional i polític d'àmplia autonomia, la reducció a una autonomia merament administrativa i de façana.

A la incompetència i a la manca de rigor, a la megalomania quasi delictiva de Zaplana i Camps, cal sumar ara la legitimació i la complaença d'Alberto Fabra amb els plans de recentralització inscrits en el programa màxim de l'espanyolisme de la FAES. Cal afegir-hi la manca absoluta d'ambició que caracteritza el president actual, que no es creu la Institució que representa i no fa una defensa resolta dels interessos valencians. No reclama com cal el finançament just ni el deute històric, ni negocia una legítima reducció de l'endeutament consolidat. No té ni idea de què s'ha de fer per traure endavant aquest País, perquè ni el coneix ni se'l creu.

Només segueix una política sectària de fets consumats en benefici d'una colla d'aprofitats propers al poder que volen apropiarse del patrimoni col·lectiu. Per això les privatitzacions. El tancament de la RTVV, la prohibició de TV3 i Catalunya Ràdio, i altres mesures contra la nostra llengua, no tenen sentit.

Fins ací hem arribat. A partir d'ara o s'imposa un Canvi amb majúscula, una inflexió enèrgica, o el nostre futur consistirà en un retrocés de conseqüències imprevisibles que ens retornaria a la llarga nit del franquisme.

I no ho consentirem. Els partits, organitzacions i entitats convocants cridem a una àmplia i sostinguda mobilització social que acompanye i que culmine el Canvi necessari i possible. I exigim eleccions anticipades, per avançar ja solucions, recuperar el temps perdut, aportar confiança i posar les bases per a una recuperació econòmica, política i moral de la societat valenciana. No podem esperar més. Necessitem aire fresc en les Institucions, gents disposades a treballar amb força i amb il·lusió en favor dels interessos col·lectius, sense les hipoteques de corrupció i ineficàcia que ofeguen els inquilins actuals del Palau de la Generalitat. Els piròmans no podran ser mai els arquitectes de la nova etapa.

Cridem a la mobilització enèrgica i pacífica dels valencians i valencianes.
Cridem a la consciència personal i al sentit de la responsabilitat. Està en joc el nostre futur, i el de la nostra descendència.

TARGETA ROJA A FABRA!!!!